

Søren Søndergaard (EL):

Nu er det jo muligt for udenrigsministeren at fremføre regeringens og sin egen holdning, og den behøver jo ikke at være deponeret i Sikkerhedsrådet eller hos vetomagter i Sikkerhedsrådet. Jeg tror, at statsministeren tidligere på dagen brugte den formulering, at der havde man i hvert fald ikke deponeret nogen holdning.

Det, der står tilbage, hvilket jeg må konstatere med beklagelse, er, at den danske regering og den danske udenrigsminister ikke vil anerkende kurdernes ret til selvbestemmelse, kun deres ret til en meget begrænset selvbestemmelse. Man sætter spørgsmålet om Iraks sammenhængskraft og Iraks integritet over, at den klare, store og afgrænsede befolkningsgruppe, som kurderne er, får lov til at bestemme deres egen skæbne.

Kl. 16.35

Hvad de så bestemmer – der er jeg jo fuldstændig enig med udenrigsministeren – tilkommer hverken udenrigsministeren eller andre at afgøre. Men forudsætningen for, at de kan afgøre, hvad de vil, er, at de har retten til det.

Det, vi hører her, er altså, at man fra den danske regerings side accepterer en position, som betyder, at den selvbestemmelse, de har, er inden for meget snævre grænser. Den er nemlig inden for de grænser, som Saddam Hussein hidtil har været den, der har forsvaret.

Det må jeg sige at vi meget beklager. Vi mener, at det ville være et godt signal, også til kampen mod Saddam Hussein, hvis man sagde, at det kurdiske folk naturligvis skulle have ret til selvbestemmelse.

Per Stig Møller (KF):

Nu bidrager kurderne jo faktisk til kampen mod Saddam Hussein, og deres overlevelse er også blevet beskyttet af de allierede parter, som har sikret ikkeflyvezonen, som har sikret, at Saddam Hussein ikke kunne fortsætte med sine masse-mord på kurdere. Så jeg tror, at kurderne er ganske godt tilfredse med alliancen.

Der er ikke nogen betydelige kurdiske politikere, som har ønsket uafhængighed. Det er der overhovedet ingen af dem der har givet udtryk for. Det, de har ønsket, er en form for hjemmestyre, og det får de garanteret også i et eller andet omfang i forbindelse med nyordningen af Irak.

Der er ingen af dem, der har bedt om det, som hr. Søren Søndergaard nu vil gøre til et problem. Og hvis vi gjorde det til et problem, ville vi skabe meget store problemer i regionen, for

der er ikke nogen arabiske lande, der ville støtte den løsning. De ville tværtimod meget kraftigt frygte resultaterne af, at f.eks. det danske Folketing gik i byen med hr. Søren Søndergaards kampinteresse.

Kurderne støtter det, der foregår. Der er ikke noget, der tyder på, at kurderne vil kæmpe for en uafhængighed, men de vil kæmpe for en selvbestemmelse. Det vil de formentlig også få, og de får indflydelse på den nye irakiske administration, for den vil de blive en del af.

Så vil jeg igen gøre opmærksom på, at det tidligere har spillet en meget stor rolle for hr. Søren Søndergaard at respektere Sikkerhedsrådet og FN. FN har altså siden 1991 i en stribe resolutioner bekræftet, at alle medlemsstater er forpligtede på suveræniteten og integriteten af Irak. Det har ikke noget at gøre med Saddam Hussein. Det har noget at gøre med, at Irak også skal leve efter Saddam Hussein. De levede faktisk meget dårligt under Saddam Hussein.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er fuldstændig enig med udenrigsministeren i, at de reaktionære regimer i det arabiske Mellemøsten vil være rystende nervøse for folkenes ret til selvbestemmelse. Jeg er fuldstændig enig. De vil hade det som pesten, for deres eksistens bygger jo på en benhård undertrykkelse af befolkningsgrupper og nationale mindretal. Det gælder også Tyrkiet.

Det er lige præcis derfor, det er så afgørende som et principielt signal at sige: Den danske position bør være støtte til folkenes ret til selvbestemmelse og ikke hænge sig fast i, at der er en FN-resolution. Man kan jo godt være uenig i en FN-resolution. Man kan jo godt arbejde for, at en FN-resolution skal ændres. Det kommer man jo bl.a. før eller siden til i forhold til Kosova, hvor man også har en FN-resolution om, at det er en del af det tidligere Jugoslavien.

Jeg beklager bare, at vi ikke kan få denne klare melding om støtte til det kurdiske folks ret til selvbestemmelse. Uanset i hvilken udstrækning det kurdiske folk vil gøre brug af den, må det være afgørende, at de har retten til selv at bestemme, hvad de vil. Har de det, så tror jeg også, at man bl.a. ville have en mere frofast allieret i kampen mod de reaktionære regimer, som i alt for lang tid har domineret regionen.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu tror jeg, at hr. Søren Søndergaard skal tage det lidt roligt og lade være med at prøve at lege